

عنوان مقاله:

الگوی موازنه قدرت در راهبردهای امنیتی خلیج فارس

محل انتشار:

فصلنامه علوم و فنون نظامی، دوره 6، شماره 14 (سال: 1388)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسنده:

حبیب الله سیاری

خلاصه مقاله:

خلیج فارس به لحاظ موقعیت ژئوپولیتیکی و راهبردی از حساس ترین و با اهمیت ترین مناطق جهان است. در سال ۱۹۷۹ دولت کارتر براین عقیده بود ((که خلیج فارس یکی از سه مانع اساسی و حساسی است که گذشتن نیروهای بلوک شرق (اتحاد جماهیر شوروی سابق و امارش) از آن می تواند موجب آغاز جنگ جهانی سوم گردد)). از آن زمان به بعد چهار حادثه مهم و اساسی در مقیاس بین المللی منطقه را تکان داد و دستخوش تحولات ساخت. نخستین رویداد بزرگ، انقلاب اسلامی بود که در یازدهم فوریه ۱۹۷۹ به رهبری حضرت امام خمینی (ره) به پیروزی رسید. نظام جدید ایران از پیمان سنتو که ایران را با غرب مرتبط می ساخت خارج شد. با دکتربین جدید ایران، آمریکا به عنوان شیطان بزرگ در برابر نظام جمهوری اسلامی قرار گرفت و این کشور به عنوان دشمن شماره یک ایران در آمد. دومین رویداد بزرگ جنگ عراق بر علیه ایران بود که در تاریخ ۲۲ سپتامبر ۱۹۸۰ با تهاجم عظیم نظامی عراق به ایران آغاز گردید. این جنگ که یکی از ویران گر ترین جنگ های نیمه دوم قرن بیستم شناخته شد، بیش از هشت سال طول کشید و موجب بسیج ملت ایران از یک سو و اتحاد کشورهای عرب منطقه خاورمیانه از سوی دیگر در دو طرف مرزها گردید. سومین حادثه دگرگون کننده در روز دوم اوت ۱۹۹۰ با تجاوز عراق به کویت پدید آمد که منجر به یک جنگ شگفت انگیز شد. این جنگ نتیجه به هم خوردن موازنه قدرت ناشی از جنگ عراق بر علیه ایران در منطقه خلیج فارس بود که کشور عراق با بهره برداری از ائتلاف و همبستگی بین المللی و با ذخیره سازی جنگ افزارهای ساخت آمریکا و سایر کشورها، خود را مسلح ساخت. چهارمین حادثه مهم حمله تروریستی یازدهم سپتامبر ۲۰۰۱ در آمریکا بود. در پی این حادثه، آمریکا با حمله نظامی به عراق در ۲۰ مارس ۲۰۰۳ و سرنگونی رژیم صدام، حاکمیت یک جانبه گرایی خود در نظام بین الملل را تثبیت کرد و در واقع شرایط مساعدی را برای ایفای نقش سلطه جویانه (مداخله گرایانه) خود به بهانه مبارزه با تروریسم در نظام بین الملل و منطقه خلیج فارس فراهم ساخت.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1476437>

